

ΕΝΑΝΤΙΟΣ

ενάντιος, -α, -ο, επίθ. [<αρχ. ἐναντίος], ενάντιος. Επίρρ. **ενάντια**.

- μέχρις αποδείξεως του εναντίου, βλ. λ. [απόδειξη](#).

- ο αδερφός μου κι εγώ ενάντια στον ξάδερφο, κι οι τρεις μαζί ενάντια στον ξένο, βλ. λ. [ξένος](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας